

Två svenska körledare möts i Paris

– Eric Ericson och Bo Johansson

Första priset åt Adolf Fredriks Flickkör, under ledning av Bo Johansson den 1:a mars vid Rencontres musicales internationales de la Jeunesse i Nantes (Frankrike), där nio körer av olika nationaliteter tävlade! Det var en utomordentlig fin prestation för en ensemble, som kom för första gången till denna tävling – och i ett svep tog första priset (10000 francs, lika många kronor) och to m ett extra pris för ett belgiskt verk av Gaston Nuyts, som var obligatoriskt för alla deltagande.

Juryn blev dessutom så imponerad av kören att man inbjöd Adolf Fredriks Flickkör att inviga Festspelen i Nantes 1987 samt att genomföra en turné i Loire-dalen.

Sedan åkte kören till Paris för att sjunga i självaste Notre-Dame den 4 mars.

Nästa kväll i Centre Pompidou (också kallad "Beaubourg") ledde Eric Ericson den av franska kulturministeriet stödda elitensemblen Groupe Vocal de France (GVF), inför en fullpackad sal, ung 500 personer.

Det är sällsynt att två svenska körledare ger konsert i Paris en dag efter den andra.

KÖRSAM har passat på att sammanföra dem.

– Hur har det varit att leda körer i Frankrike?

– E.E.: Det har varit mycket spännande och stimulerande. Första gången jag ledde Groupe Vocal de France var programmet huvudsakligen svenskt. Den här gången hade man bett mig framföra några av deras viktiga egna körverk från 40- och 50-talen. Solistensemblen (12 sångare) sjöng verk av Daniel Lesur, André Jolivet, Maurice Ravel, Francis Poulenc och Olivier Messiaen.

För mig har det varit mycket intressant att få resa så mycket efter min pensionering 1983. I november var jag i Tyskland, i december i Holland, i februari i London och i mars i Paris.

I april reser jag till Singapore, där jag skall leda deras första framförande av Händels Messias.

– B.J.: Självklart är det stimulerande med framgångar och glädjande att uppleva den succé som kören rönte i Frankrike. Men vi har distans till att tävla i musik. Det är faktiskt bara körledaren och kören som kan avgöra hur bra eller dålig en körprestation är i förhållande till förutsättningar och omständigheter.

En körtävling ger dock möjligheter att höra hur andra körer sjunger, repertoar-

Bo Johansson, Guy de Faramond och Eric Ericson. Bild: Caroline Lespinasse, Paris

tips, kontakter med andra körledare från andra länder, etc. Detta är det väsentligaste med körtävling – inte att vinna.

– Är det stora skillnader i sättet att arbeta i utlandet och i Sverige?

– E.E.: Ju mer jag arbetar utomlands och träffar utländska körer desto mer inser jag bredden och kvaliteten i vår svenska körkultur.

Det är vissa intressanta egenheter i körklanger och arbetstempo i olika länder. BBC Singers tex läser mycket bra noter, med repetitionstider, som en orkester. Det verkar vara en ambition att hinna med så många och svåra partiturer så möjligt på kortaste tid!

I Frankrike arbetar man mera med linnear intervallläsning. I Sverige tänker vi mera i harmoniska sammanhang.

– Hur kommer det sig att körer har blivit en sådan folkrörelse i Sverige med en halvmiljon sångare?

E.E.: Många orsaker samverkar: Körsången blev en viktig del av många folkrörelser redan i början av vårt århundrade. Vår körhistoria är kort men intensiv. Kanske ligger det i våra nationaldrag att vi gärna sjunger tillsammans. Våra musikaliska internationella stjärnor är alla sångare.

Dessutom har vi många goda sångpedagoger. Undervisning i kördirigering och körsång är en självklarhet vid alla våra musikhögskolor, våra musikgymnasier. Bra körföstran är en bra grogrund för livslångt körintresse.

Vi har således fått många körer av hög kvalitet på alla nivåer. Slutligen är vårt svenska språk bevisligen ett speciellt bra

sångspråk.

– B.J.: Frågan är omfattande och svår att svara på i detta sammanhang men när jag nu sitter i Paris med Eric vill jag peka på en företeelse som inte så ofta belyses.

Eric's betydelse i detta sammanhang är oerhört stor. Eric skiljer sig från de flesta auktoriteter genom att han alltid uppmuntrat sina elever i vad vi gör, även när vi inte framför körmusik precis som han gör.

Denna inställning bla sätter jag själv stort värde på och blir lätt inspirerad av Eric's generösa och kollegiala inställning till oss andra.

Internationellt märker man ju också mycket påtagligt att Eric banar väg över hela världen för de svenska körerna. Eric är en bred och effektiv "körplog" för den svenska körrörelsen.

– I Frankrike är en sådan folkrörelse otänkbar. Körer är populära men inte till den grad...

– E.E.: Och den franska individualismen framträder just i ensembler som Groupe vocal de France. Alla är bra solister och framträder ofta med egna romanskonsert. I Frankrike står instrumentalisterna högre än vokalister. Nästan alla orkesterkonserter måste ha en solist för att bli attraktiva för en publik.

– Det märks väl också i undervisningen?

– E.E.: Någon undervisning i ensemblesång och kördirigering har aldrig funnits vid Conservatoire national de musique i Paris men en stort upplagd utbildning genom olika kurser för kördirigenter och